

5 MEI 2013 – ZESDE PAASZONDAG

EERSTE LEZING

HANDELINGEN DER APOSTELN 15, 1-2.22-29

In die dagen verkondigden enige mensen die van Judea waren gekomen, aan de broeders de leer: „Indien ge u niet naar Mozaïsch gebruik laat besnijden, kunt ge niet gered worden.” Toen hierover onenigheid ontstond en Paulus en Barnabas in een felle woordenwisseling met hen raakten, droeg men Paulus en Barnabas en enkele andere leden van de gemeente op met deze strijdvrage naar de apostelen en oudsten in Jeruzalem te gaan.

Deze besloten samen met de hele gemeente enige mannen uit hun midden te kiezen en met Paulus en Barnabas naar Antiochië te sturen: Judas, bijgenaamd Barsabbas, en Silas, mannen van aanzien onder de broeders, en hun het volgende schrijven mee te geven:

„De apostelen en de oudsten zenden hun broederlijke groet aan de broeders uit de heidenen in Antiochië, Syrië en Cilicië. Daar wij gehoord hebben dat sommigen van ons u door woorden in verwarring hebben gebracht en uw gemoederen hebben verontrouwd, zonder dat ze van ons enige opdracht hadden gekregen, hebben wij eenstemmig besloten enige mannen uit te kiezen en naar u toe te sturen, in gezelschap van onze dierbare Barnabas en Paulus, mensen die zich geheel en al hebben ingezet voor de naam van onze Heer Jezus Christus. Wij hebben dus Judas en Silas afgevaardigd die ook mondeling hetzelfde zullen overbrengen. De heilige Geest en wij hebben namelijk besloten u geen zwaardere last op te leggen dan het strikt noodzakelijke: namelijk u te onthouden van spijzen die aan afgoden geofferd zijn, van bloed, van verstikt vlees en van ontucht. Als gij uzelf daarvoor in acht neemt, zal het u goed gaan. Vaarwel!”

TWEDE LEZING

APOKALYPS 21, 10-14.22-23

Een engel bracht mij, Johannes, in de geest op een zeer hoge berg en toonde mij de heilige Stad, Jeruzalem, terwijl zij van God uit de hemel neerdaalde, stralend van de heerlijkheid Gods; zij schitterde als het kostbaarste gesteente en als kristalheldere jaspis. De Stad was omringd door een zeer hoge muur met twaalf poorten en aan de poorten stonden twaalf engelen; namen waren daarop gegrift, de namen van de twaalf stammen van Israël. Er waren drie poorten op het oosten, drie op het noorden, drie op het zuiden en drie op het westen. En de stadsmuur had twaalf grondstenen en daarop stonden de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam.

Maar een tempel zag ik er niet, want God, de Heer, de Albeheerser, is haar tempel zoals ook het Lam. En de Stad heeft het licht van zon en maan niet nodig, want de luister van God verlicht haar, en haar lamp is het Lam.

EVANGELIE

JOHANNES 14, 23-29

In die tijd zei Jezus tot de leerlingen:

„Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord onderhouden; mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en verblijf bij hem nemen. Wie Mij niet liefheeft, onderhoudt mijn woorden niet; en het woord dat gij hoort is niet van Mij, maar van de Vader die Mij gezonden heeft.”

„Dit zeg Ik u terwijl Ik nog bij u ben, maar de Helper, de heilige Geest die de Vader in mijn Naam zal zenden, Hij zal u alles leren en u alles in herinnering brengen wat Ik u gezegd heb. Vrede laat Ik u na; mijn vrede geef Ik u. Niet zoals de wereld die geeft, geef Ik hem u. Laat uw hart niet verontrouwd of kleinmoedig worden. Gij hebt Mij horen zeggen: 'Ik ga heen, maar Ik keer tot u terug.' Als gij Mij zoudt liefhebben, zoudt gij er blij om zijn dat Ik naar de Vader ga, want de Vader is groter dan Ik. Nu, eer het gebeurt, zeg Ik het u, opdat gij, wanneer het gebeurt, zult geloven.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Jean BASTIAENS —

De dynamiek van het voorlopige

DE DRIE LEZINGEN van deze zesde paaszondag vormen een mooi triptiek, waarbij de tweede lezing in het centrum staat en de eerste lezing en het evangelie een omringende functie krijgen. De tweede lezing, uit het boek Openbaring, bevat namelijk het aangrijpende visioen van het nieuwe Jeruzalem. De heilige stad daalt uit de hemel neer en is een en al schittering. De muren van de stad bevatten twaalf poorten, verspreid over de vier windrichtingen, en boven deze poorten prijken de namen van de twaalf stammen van Israël. De poorten worden bewaakt door engelen, eveneens twaalf in getal.

Wanneer men dan de heilige stad betreedt, blijken twaalf grondstenen de structuur van de plaats te markeren. Op die stenen staan de namen van de twaalf apostelen van het Lam. Het volk van het eerste verbond en het volk van het vernieuwde verbond wonen daar samen in die stad, voor hen is die heilige plaats bestemd. Dit nieuwe Jeruzalem heeft niet langer een tempel van node om daar de heilige Naam van GOD te laten wonen. Want „GOD zelf is haar tempel” en zijn Aanwezigheid maakt het licht van zon of maan overbodig. En ook het Lam werpt een warme en lichtende gloed over de bewoners van die stad.

Johannes heeft het visioen gezien. Het is voor hem een pakkend beeld geworden, de basis van een diepgeworteld besef dat die wereld toekomst heeft en bestemd is voor een ondefinieerbaar geluk. Laten we het visioen in onze liturgie de plaats geven die het toekomst. Gelukkig is de lector die het visioen voor de aanwezigen tot leven mag wekken.

De lezing uit het boek Handelingen en de evangelielezing helpen om het visioen te aarden. In beide lezingen speelt de heilige Geest een welbepaalde rol. In het evangelie zegt Jezus aan zijn leerlingen de bijstand van de heilige Geest toe: „Hij zal u alles leren en u alles in herinnering brengen wat Ik u gezegd heb.” Die Geest krijgt bij Johannes de naam *Parakleet*, dat wil zeggen dat Hij doet wat een goede advocaat doet: een mens bijstaan, ondersteunen en voor hem ten beste spreken. Jezus vertrekt naar zijn Vader en dat is niet alleen goed, maar ook noodzakelijk, want anders kan hij de *Parakleet* niet sturen. Die heilige Geest zal de leerlingen van toen en ook ons vandaag helpen om het woord van Jezus te onderhouden en het te vervullen. Jezus moet heengaan, opdat ook wij in beweging komen. Daarom betekent het Griekse woord voor 'Geest' drie dingen: adem, wind en geest, de drie scheppende krachten die het nieuwe bestaan van de Jezusvolgelingen in beweging houden.

De eerste lezing getuigt van die beweging: want de gemeenschap van Jezusvolgelingen groeit en Paulus en Barnabas waren in staat om met succes het goede nieuws van het Koninkrijk van GOD te verspreiden. Ze bezaten de vrijmoedigheid en de innerlijke vrijheid om het evangelie te brengen op ongekend terrein, hoewel het uitgangspunt van hun verkondiging altijd de synagoge bleef. Elke groei brengt ook pijn met zich mee en zo hoeven we niet verbaasd te staan wanneer er sprake is van onenigheid over de te volgen koers. Volgens enkele Joodse Jezusvolgelingen uit Judea zouden niet-Joden die tot geloof gekomen zijn en opgenomen willen worden in de gemeenschap, ook besneden moeten worden. Want de besnijdenis geldt van oudsher als het teken van het verbond, het toebehoren aan het verbond en aan het volk van het verbond. En wie besneden is, neemt ook heel de Tora op zich. Dit bracht de niet-Joodse volgelingen echter in grote problemen, vooral op het gebied van de omgangsvormen, zodat Paulus en Barnabas voor die nieuwe gelovigen een andere inplanting voorzagen. Het leidt tot een intens conflict, waar je niet zomaar uit geraakt. Het wijze besluit wordt genomen om de kwestie — die het hart van het verkondigingswerk raakt — voor te leggen aan het college van apostelen en oudsten in de moedergemeente, dat wil zeggen in Jeruzalem. De eigenlijke bespreking is uit de lezing weggesneden, we springen van hoofdstuk 15 vers 2 meteen naar vers 22. Maar we vernemen het besluit en dat luidt: „De heilige Geest en wij (!) hebben namelijk besloten u geen zwaardere last op te leggen dan het strikt noodzakelijke.” En dat strikt noodzakelijke heeft betrekking op het zich onthouden van afgodendienst, van moord, van ontucht en — omwille van de tafelgemeenschap — van niet ritueel geslacht vlees.

Met die nieuwe regeling kunnen allen vrede nemen, voorlopig toch. Want er zullen nog nieuwe uitdagingen komen en nieuwe problemen zullen zich aandienen. Maar wie het visioen van de heilige stad Jeruzalem voor ogen blijft houden, weet dat elke regeling voortaan in het licht van de dynamiek van het voorlopige staat. Krachtens de heilige Geest.

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Maandag 6 mei: Handelingen der Apostelen 16, 11-15 en Johannes 15, 26 — 16, 4a • Dinsdag 7 mei: Handelingen der Apostelen 16, 23-34 en Johannes 16, 5-11 • Woensdag 8 mei: Handelingen der Apostelen 17, 15-22 — 18, 1 en Johannes 16, 12-15 • Donderdag 9 mei (Ons Heer Hemelvaart) Handelingen der Apostelen 1, 1-11 – Brief aan de Efesiërs 1, 1-13 of Brief aan de Efesiërs 1, 17-23 – Lucas 24, 46-53 • Vrijdag 10 mei: Handelingen der Apostelen 18, 9-18 en Johannes 16, 20-23a • Zaterdag 11 mei:

Handelingen der Apostelen 18, 23-28 en Johannes 16, 23b-28 • Zondag 12 mei (Zevende paaszondag) Handelingen der Apostelen 7, 55-60 – Apokalyps 22, 12-14.16-17.20 – Johannes 17, 20-26. EUCHARISTIE OP RADIO | 5 mei, 10 uur, VRT Radio 1: vanuit de parochie Onze-Lieve-Vrouw in Kortrijk. EUCHARISTIE OP TV | 5 mei, 10 uur, VRT één: vanuit de Sint-Martinusparochie in Houthalen. Het Sint-Lambertuskoor van Houthalen-Meulenberg en het Sint-Martinuskoor van Houtha-

len-Centrum verzorgen de zang onder leiding van Romain Vaelen. Henri Dreesen is de organist.

EUCHARISTIE OP RADIO | 9 mei, 10 uur, VRT Radio 1: Ons Heer Hemelvaart vanuit de parochie Sint-Servaas in Grimbergen.

EUCHARISTIE OP TV | 9 mei, 11 uur (!), VRT één: Ons Heer Hemelvaart in Eurovisie vanuit de parochie Onze-Lieve-Vrouw Hanswijk in Mechelen. Het Kathedraalkoor van Mechelen staat onder leiding van Johan Van Bouwelen. Peter Pieters bespeelt het orgel.